

Sygn. akt II CSK 79/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa K. P. i M. J.
przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 sierpnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 października 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony pozwanej na rzecz każdej z powódek po 900
(dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia i przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pełnomocnik pozwanego P. [...] S.A. w W. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 października 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że powołane przesłanki zostały wykazane.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołuje się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), powinien zagadnienie to przedstawić przez jego odpowiednie sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także wskazać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych i wykazać, że rozstrzygnięcie tego zagadnienia przez Sąd Najwyższy będzie miało istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy oraz rozwoju praktyki sądowej (zob. m. in. postanowienia SN z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC z 2002 r., nr 1, poz. 11 i z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 niepubl.). W świetle utrwalonego i jednolitego orzecznictwa Sądu Najwyższego, w którym przyjmuje się, że najbliższemu członkowi rodziny zmarłego przysługuje na podstawie art. 448 w związku z art. 24 § 1 k.c. zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, gdy śmierć

nastąpiła na skutek deliktu, który miał miejsce przed dniem 3 sierpnia 2008 r. (zob. uchwały SN: z dnia 22 października 2010 r. III CZP 76/10, OSNC-ZD 2011, z. B, poz. 42 i z dnia 13 lipca 2011 r., III CZP 32/11, OSNC 2012, nr 1 poz. 10 oraz wyroki SN: z dnia 14 stycznia 2010 r., IV CSK 307/09, OSNC-ZD 2010, z. C, poz. 91, z dnia 25 maja 2011, II CSK 537/10, niepubl., z dnia 11 maja 2011 r., I CSK 621/10 i z dnia 15 marca 2012 r., I CSK 314/11, niepubl., z dnia 11 lipca 2012 r., II CSK 677/11, niepubl.) kwestie przedstawione w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie posiadają waloru istotności. Odnosząc się do pierwszego z zagadnień, stwierdzić należy, że przedstawione przez skarżącego argumenty nie prowadzą do wniosku o istnieniu rzeczywistych wątpliwości. Odpowiedź na drugie zagadnienie z łatwością można odszukać w przywołanych judykatach. Zagadnienie to jest szczegółowo opisane choćby w ostatnim z cytowanych, wyroku z dnia 11 lipca 2012 r.

Mając na uwadze ustalony w sprawie stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy jest związany oraz jednolitą linię orzecniczą, o której była mowa wyżej, uznać należało, że nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy i nie może uzasadniać przyjęcia skargi do rozpoznania wykładnia art. 24 k.c. w zw. z art. 448 k.c. w zakresie wskazywanym przez skarżącego. Skoro ocenie Sądu Apelacyjnego w kontekście możliwości przyznania zadośćuczynienia podlegał przypadek śmierci osoby bliskiej, wielokrotnie analizowany w przytoczonym orzecznictwie, to bez znaczenia dla sprawy pozostaje ocena innych hipotetycznych sytuacji wskazanych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek powódek zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.

aw

jw